

Marie Neudorfová: FAŠISMUS

- CZ24 News | 14. května 2021

ČESKO/SLOVENSKO: Shrnout hlavní rysy fašismu není tak úplně snadné, neboť metody procesu kterým se dostává k moci se liší s dobou, jen jeho cíle zůstávají podobné: totalitní stát ve prospěch vlády nadnárodních korporací, teritoriální expanze týchž, zbavení většiny politických a sociálních práv občanů, snížit kulturní a vzdělaneckou úroveň národa, eliminovat opozici a to i násilně, podryvat podmínky pro rozvoj demokracie. Na politiku je dovolen jen jeden názor, názor mocenské vrstvy. Někteří pro fašismus, což je totalitní pravicový systém, používají pojem organizované násilí.

Po porážce fašisticko-rasistického Německa, převažovala dlouho iluze, že byl fašismus vykořeněn. Nebyl, jen v podobě znovu sílících nadnárodních korporací čekal na svou novou příležitost. Již v roce 1945 se objevila v Německu myšlenka, že Hitlerovy cíle byly v pořádku, jen pro budoucnost bylo třeba použít ne viditelné násilí, ale ekonomické a propagandistické prostředky. V severní Americe k podemlání demokratických hodnot přispěl masový příliv Němců tzv. expertů, vychovaných nacismem a nadměrně vlivných na univerzitách se svým pohrdáním malými národy a nedostatkem vazby na demokratické hodnoty, a strašení komunismem.

Okupace Československa r. 1968 velmi oslabila na Západě levici a sympatie veřejnosti k socialistickému bloku, předtím značné. Začalo být jasné, že v konkurenci obou bloků tzv. „liberálně demokratický“, získává převahu nad socialistickým. Ale hvězdná příležitost přišla pro nadnárodní korporace a jejich koloniální přístupy s rokem 1989. Součástí jejich taktiky se opět stal chaos, lži, pohrdání veřejností a demokracií. Cesta k neoliberalismu, předstupni fašismu, se otvírala.

Prvním ideologickým proti-demokratickým a neoliberálním symbolem bylo prohlášení anglické premiérky Thacherové r. 1984, že neexistuje žádná společnost (tedy ani žádný národ), jen jednotlivec, rodina a stát. Tento neoliberalistický princip individualismu se pak stal

jednou z nejdůležitějších zbraní proti rozvoji demokracie. Už ne viditelně násilný rozklad společnosti jako před válkou, ale postupnou atomizací společnosti na základě rostoucího počtu zájmů, názorů, menšin, konkurence o zdroje, se dosáhlo stejného cíle – vyřazení společnosti, veřejnosti, občanů z efektivního vlivu na politiku. Podobnou roli sehrála i Thatcherová idea, že nezáleží na tom, jak se peníze získávají, ale na tom, jak se používají. Málokdo přikládal potřebný význam těmto postojům, veřejnost viděla jen plné výlohy na Západě, pravicoví politikové možnosti rychlého zbohatnutí. Materialismus jako ideologie nepřináší ani sociální spravedlnost ani slušnou společnost.

Namísto funkční demokracie změna r. 1989, znamenala vliv nejruznějších poradců z Německa, EU a USA, kteří orientovali za pomoci těžko pojmenovatelných osobností v české politice její vývoj ke službám zahraničních korporací a tedy cizích zájmů. Jako každá koloniální moc, začalo se s bouráním užitečného a kladení základů k neokolonialismu. Málokomu došlo, že Západ vnímal střední Evropu s její průmyslovou úrovní a zemědělskou soběstačností jako konkurenci, kterou bylo třeba odstranit, zničit. Metody zahrnovaly podvodné privatizace spojené s korupcí, podvodné restituce, destrukci systému vzdělání, jednoho z nejlepších na světě, zvláštizování kultury, zkorumpování médií, svobodu jako destruktivní mechanismus, podemetí výchovy k mravní a politické dospělosti lidí, s vědomím umožnění jejich manipulace, právní systému plný mezer s možností neskutečných korupcí, překrucování naší historie ve prospěch nedemokratických sil, politické strany hájící zájmy různých skupin a neschopné pochopit důležitost zájmů společenských, národních a státních, politika vstřícná nelegitimním zájmům menšinovým, zahraničním, zvláště korporativním. Různě atomizovaná společnost je snadno manipulovatelná, neschopná však demokraticky fungovat, zvláště, když vzrůstající cenzura pracuje ne v zájmu pravdy, ne v zájmu efektivní diskuse o záležitostech veřejného zájmu, ale v zájmu mocných.

Oslabování státu a soudržnosti národa, chaos v politických názorech a postojích, korupce, vytváří půdu pro volání po silné ruce, což nedemokratické síly vítají. Stoupá umělé vytváření nepřítele, na domácí půdě se jím stávají vlastenci a stoupenci funkční demokracie a hodnot s ní spojených, a v zahraničí státy a země trávající na své suverenitě a legitimní ochraně svého bohatství, jako je Rusko. Pod záminkou zneužívání svobody a v zájmu „bezpečnosti“ občanů se začnou osekávat práva a svobody občanů, včetně svobody tisku. Když se občané brání, fašistická moc je vždy připravena proti nim použít brutální násilí, jak ukazuje historie. Jeho součástí jsou občanské i výbojné války, zcizování bohatství a zdrojů poražených států. Fašismus byl vždy doprovázen občanskými válkami, ale válkami výbojnými, expanzí za účelem zcizení bohatství a zdrojů slabších států. Jinými slovy neobejde se bez násilí a kolonií. Musíme vší silou čelit jeho rozpínání, musíme vší silou bránit humanitní a demokratické hodnoty, které postupně ničí.

Autor: Marie Neudorfllová, Oh.D.

Zdroj: <https://voxpupuliblog.cz>